

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 21 juni 2016 i ärende R 471/2016-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnader som uppkommit i förfarandet vid EUIPO.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.3 i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 3 oktober 2016 av WQ (*) av den dom som personaldomstolen meddelade den 21 juli 2016 i mål F-1/16 WQ (*) mot parlamentet

(Mål T-705/16)

(2016/C 454/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: WQ (*) (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva personaldomstolens dom i mål F-1/16, WQ (*) mot parlamentet,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 27 mars 2015 att inte uppta klagandens namn i förteckningen över tjänstemän som valts ut för att delta i utbildningsprogrammet för certifiering 2014, och
- förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna i de två instanserna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder.

1. Första grunden: Personaldomstolen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning vid sin prövning av den grund som klaganden åberopat i första instans avseende åsidosättande av den allmänna likabehandlingsprincipen, genom att personaldomstolen fann att klaganden befann sig i en annan faktisk situation än en kandidat som hade en examen på samma nivå, som gått en kurs i mindre än ett år.
2. Andra grunden: Personaldomstolen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den fann att det angripna beslutet – det vill säga beslutet att inte uppta klagandens namn i förteckningen över tjänstemän som valts ut för att delta i utbildningsprogrammet för certifiering 2014 – inte åsidosatte artikel 165 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördelningen av behörighet mellan unionen och medlemsstaterna på undervisningsområdet.

(*) Uppgifterna raderade för att skydda enskilda när det gäller behandling av personuppgifter.

3. Tredje grunden: Personaldomstolen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den underkände klagandens invändning i första instans om rättsstridighet, med motiveringen att kravet att ha gått en kurs i minst ett år är berättigat och proportionerligt med hänsyn till certifieringsförfarandets natur. Klaganden anser att personaldomstolen härvidlag även missuppfattat klagandens argument när den fann att klaganden inte hade bestritt att ett beaktande av den omstridda titeln skulle ha inneburit att klagandens arbetslivserfarenhet från EU-institutionerna beaktades dubbelt.

Överklagande ingett den 3 oktober 2016 av HB av den dom som personaldomstolen meddelade den 21 juli 2016 i mål F-125/15 21, HB mot kommissionen

(Mål T-706/16)

(2016/C 454/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: HB (Schweich, Tyskland) (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva personaldomstolens dom i mål F-125/15, HB mot kommissionen,
och genom en ny dom,
- ogiltigförklara beslutet att inte befordra klaganden under 2014 års befordringsförfarande,
- förplikta kommissionen att utge ersättning till klaganden för ideell skada till ett belopp på 15 000 euro,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder, avseende att personaldomstolen har gjort sig skyldig till flera fall av felaktig rättstillämpning.

Första grunden: Klaganden gör gällande att personaldomstolen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den bedömde att tillsättningsmyndigheten gjort en effektiv jämförelse av kvalifikationerna, det vill säga på en objektiv och rättvis grund, när den begränsade sig till att inte beakta klagandens kvalifikationer år 2013, eftersom bedömningsrapporten för 2013 inte innehöll någon bedömning, utan att försöka få tillgång till jämförbara informationskällor.

Andra grunden: Klaganden gör gällande att personaldomstolen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den fastslog att avsaknaden av bedömning i bedömningsrapporten för 2013 beror på klaganden och att den omständigheten att klaganden underlät att invända mot detta inom den i tjänsteföreskrifterna föreskrivna fristen utgjorde hinder för tillsättningsmyndigheten att bedöma klagandens kvalifikationer detta år.

Tredje grunden: Personaldomstolen gjorde sig, enligt klaganden, skyldig till en felaktig rättstillämpning när den fastslog att klaganden inte anfört några omständigheter som påvisar att det rör sig om diskriminering på grund av kön, trots att klagandens bedömningsrapport saknar en grundlig bedömning, enbart på grund av klagandens långvariga frånvaro med anledning av mammaledighet och sjukledighet på grund av komplikationer i samband med graviditeten.
